

MAGYARORSZÁG ALKOTMÁNYBÍRÓSÁGÁNAK

1015 Budapest, Donáti utca 35.-45.

hivatkozás: IV/2014-1/2019

Tisztelt Alkotmánybíróság!

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/ 0 2 0 1 4 - 2 / 2019
Érkezett:	2020 FEBR 17.
Példány:	1
Melléklet:	db <i>lu!</i>

Alulírott:

[redacted] am alatti lakos, mint alkotmányjogi panaszt előterjesztő indítványozó, a fenti ügyszám alatt, [redacted] tal kiadott hiánypótlási felhívásban foglaltaknak az alábbiak szerint kívánok eleget tenni.

Elsődlegesen is bejelentem, hogy az eredetileg benyújtott indítványban foglaltakat továbbra is változatlanul fenntartom.

A kért hiánypótlás teljesítése érdekében, az alábbi írásbeli nyilatkozatot teszem, sorrendiségében követve a főtitkári hiánypótlásra történő felhívásban írtakat.

Az Alaptörvényi, illetve törvényi rendelkezés, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, továbbá amely az indítványozó jogosultságát megalapozza,

az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c./ pontja szerint, az Alkotmánybíróság *alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja az egyedi ügyben alkalmazott jogszabálynak az Alaptörvénnyel való összhangját.*

Továbbá az Alaptörvény 24. cikk (3) bekezdés a./ pontja szerint, az Alkotmánybíróság *a (2) bekezdés b.), c), és e) pontjában foglalt hatáskörében megsemmisíti az Alaptörvénnyel ellentétes jogszabályt, vagy jogszabályi rendelkezést.*

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. tv. /Abtv./ 26. § (1) bekezdése szerint:

„Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c.) pontja alapján alkotmányjogi panasszal az Alkotmánybírósághoz fordulhat az egyedi ügyben érintett személy, vagy szervezet, ha az ügyben folytatott bírósági eljárásban alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazása folytán,

a.) az Alaptörvényben biztosított jogának sérelme következett be...”

Továbbá a 2011. évi CLI. tv. 26. § (2) bekezdése szerint:

„Az (1) bekezdéstől eltérően, az Alkotmánybíróság eljárása kivételesen akkor is kezdeményezhető az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) pontja alapján, ha

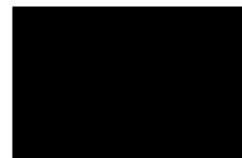
a.) az alaptörvény ellenes jogszabály rendelkezésének alkalmazása, vagy hatályosulása folytán közvetlenül, bírói döntés nélkül következett be a jogsérelem, és

b.) nincs a jogsérelem orvoslására szolgáló jogorvoslati eljárás, vagy a jogorvoslati lehetőségeit az indítványozó kimerítette.”

A fentiekben idézett törvényhelyekből egyértelműen megállapítható, hogy az engem ért jogsérelem csak részben köthető egyedi bírósági üggyhez, az engem ért jogsérelem bekövetkezett volna akkor is, ha a Kúria előtti eljárást nem kezdeményeztem volna, és nem lett volna kénytelen a Kúria a felülvizsgálati kérelmemet pusztán formai okokra hivatkozással azzal elutasítani, hogy végrehajtási ügyben nincs helye felülvizsgálatnak.

Valójában támadhattam volna a régi Polgári Perrendtartás 271. § (1) bekezdésének I/ pontjában írt megszorító rendelkezést is, miszerint nincs helye felülvizsgálatnak akkor, ha azt a törvény kizárja, azonban ez önmagában véve még nem valósít meg alaptörvény-ellenességet, mivel az alkotmányjogi panasszal támadott, a Vht. 214. §-a rendelkezik kifejezetten a felülvizsgálat kizártságáról.

Ugyemben az állapítható meg, hogy a Vht. 214 §-nak alkalmazása, legyen az akár perben, vagy akár azon az alapon, miszerint ezen jogszabályi helyet ismerem, és tudom, hogy a Kúria úgyis elutasítja hivatalból a felülvizsgálati kérelmemet a végrehajtási ügyben, így be sem adom ezt a rendkívüli jogorvoslati kérelmemet.

A Vht. 214. §-a kizárja, hogy hatékony jogorvoslati kérelmmel éljek végrehajtási ügyben, mivel határozott álláspontom az, hogy a jogorvoslatnak vannak fokozatai, ami nemcsak jogdogmatikailag határozható meg, vagyis hogy van rendes, és rendkívüli jogorvoslat, hanem ma már a nemzetközi igazságszolgáltatás is súlyt fektet a jogorvoslat hatékonyságára. Mivel egy nyomozóhatósági nyomozást megszüntető, vagy nyomozást el nem rendelő határozat ellen is van jogorvoslatnak helye, csak az éppen nem hatékony, mivel annak elutasítása esetén lehetőség van az elévülési időn belül újból feljelentést tenni, és a büntetőeljárást ismét mozgásba hozni. Ugyanakkor ügyemben az is megállapítható, hogy eleget tettem az Abtv. 26. § (2) bekezdés c./ pontjában írt feltételnek is, mivel ami jogorvoslati lehetőségem volt, annak eleget tettem maradéktalanul.

Álláspontom az, hogy ügyemben nem a konkrét bírói (közjegyzői) döntések tartalma alapozhatja meg az alaptörvény-ellenességet, hanem maga az elv, miszerint végrehajtási ügyben nincs helye felülvizsgálatnak. Azt ugyanis nehéz elvitatni ma Magyarországon a 2020. évben, hogy a Kúria nem gyakorol hatékony jogorvoslatot, hiszen számtalan olyan egymásnak ellentétes bírói döntés után egy ügynevezetten harmadik álláspont szerinti döntést hoz, de ugyanakkor az sem ritka, hogy két egymást követő azonos bírói döntések esetén, egyiket sem tartja jogszerűnek, és megint csak egy harmadik megoldást mond ki. Ugyanakkor az is lényege szempont, hogy az Alaptörvény XXVIII. cikk 7. pontja kizárólag a jogorvoslatról beszél, és nem tesz különbséget rendes, és rendkívüli jogorvoslat között. Márpedig ha ez így van, akkor az is alaptörvény-ellenességet valósít meg, ha valaki el van zárva a rendkívüli jogorvoslati lehetőségtől.

Ügyemben kizárólag a Kúria döntése utalhat vissza az alaptörvény-ellenességre, mivel a Kúria „keze is meg volt kötve” a Vht. 214. §-a alapján.

Mindebből következően az Abtv. 26. § (1) bekezdés a.) pontja alapján az alaptörvényben biztosított jogomnak a sérelme következett be, mivel nem élhettem jogorvoslattal egy általam jogszabályellenesnek vélt közjegyzői, illetve törvényszéki végzéssel kapcsolatban. Annak indoka, hogy az indítvánnyal támadott törvényi rendelkezés mennyiben és miért sérti az Alaptörvényben biztosított jogomat, az indítványomban részletesen leírtam, azt fenntartom.

Az indítványomban megjelöltem kifejezetten azt, hogy a támadott törvényi rendelkezést az Alkotmánybíróság semmisítse meg.

Amennyiben az Alkotmánybíróság álláspontja szerint már most megállapítható, hogy az Alaptörvény B) cikk megsértésének körülményei nem állnak fenn, - úgy bár ezzel sem értek maradéktalanul egyet, mint ahogyan azt az indítványomban leírtam – de ettől a sérelemtől ezennel elállok.

További álláspontom, hogy:

az Abtv. 52. §-ban foglalt rendelkezéseknek eleget tettem az indítványomban, mivel határozottan megjelöltem, azon jogszabályi helyet, amelyből az Alkotmánybíróság hatásköre levezethető, és mivel alkotmányjogi panaszt nyújtottam be, ezen jogintézmény tekintetében az Abtv. 26. § (1) bekezdésében foglaltak szerint jár el az Alkotmánybíróság.

További jogforrás az Abtv. II. Fejezet 9. pontjában szabályozott „alkotmányjogi panasz” jogintézménye.

Az indítványomban megjelöltem az alaptörvényi, valamint törvényi rendelkezést, melyet az indítványommal támadok.

Megjelöltem a jogosultságomat is, ami miatt érintett vagyok az alkotmányjogi panasz előterjesztésre.

Megjelöltem továbbá az eljárás megindításnak indokát, valamint az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét.

Kifejezett kérelmet terjesztettem elő az indítványban támadott jogszabály megsemmisítésére. Az alkotmánybírósági eljárás feltételeinek fennállását a fentiekkel, illetve a határidő meghatározásával szintén igazoltam.

Az indítványban megjelöltem a nevemet, és a lakóhelyemet, továbbá nyilatkoztam arról, hogy a személyes adataim nyilvánosságra hozatalához nem járulok hozzá.

Mellékletként megküldtem az indítványomban hivatkozott dokumentumok.

Mindezen hiánypótlás alapján, ismételten, és tisztelettel kérem az érdemi alkotmánybírósági eljárás megindítását.

